

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2021 r.

Pozycja 62

POSTANOWIENIE z dnia 19 stycznia 2021 r. Sygn. akt Ts 35/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski – przewodniczący
Jarosław Wyrembak – sprawozdawca
Jakub Stelina,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 31 października 2018 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej H.P.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 lutego 2018 r. (data nadania) H.P. (dalej: skarżąca) zarzuciła niezgodność art. 199 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (ówcześnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 155, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, ze zm., dalej: k.p.c.) w związku z art. 78 ust. 2-4 oraz art. 79-80 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (ówcześnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 121, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, ze zm.; dalej: u.g.n.), z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W rozpoznaniu wstępnym Trybunał ustalił, że uzasadnienie skargi nie zawiera wskazania naruszonego prawa lub wolności konstytucyjnej przysługującej skarżącej. W ocenie Trybunału skarżąca nie wykazała również sposobu, w jaki miałyby dojść do naruszenia przysługujących jej praw lub wolności konstytucyjnych na tle przedmiotowej sprawy. W tych okolicznościach, postanowieniem z 31 października 2018 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 1 i 2 u.o.t.p.TK oraz art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK w zw. z art. 79 Konstytucji.

Zażaleniem z 22 listopada 2018 r. skarżąca zakwestionowała powyższe rozstrzygnięcie w całości i wniosła o nadanie skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p.TK), na wydawane w składzie jednoosobowym postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu przysługuje zażalenie. Trybunał rozpatruje zażalenie w składzie trzech sędziów na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p.TK), celem sprawdzenia prawidłowości przyjętych podstaw odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Trybunał ustalił, że zażalenie zostało wniesione w terminie wskazanym w art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK.

W treści tegoż zażalenia zaskarżonemu postanowieniu zarzucono naruszenie art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK przez przyjęcie, że skarga nie zawiera wskazania, które konstytucyjne prawo, i w jaki sposób, zostało naruszone. W jego uzasadnieniu podniesiono nadto, że odmowa nadania biegu skardze oparta została między innymi na stwierdzeniu, że nie można uznać, iż wskazane przez skarżącą prawo do sądu zostało naruszone. Tymczasem, jak wywiedziono w zażaleniu, zasadność zawartego w skardze konstytucyjnej zarzutu powinna zostać zweryfikowana przez Trybunał na rozprawie.

Rozpoznając wyżej powołane zażalenie, Trybunał Konstytucyjny uznał za zasadny zarzut odnoszący się do formułowania ocen merytorycznych co do istoty sprawy na etapie wstępnego rozpoznania skargi konstytucyjnej.

Nadto, Trybunał uwzględnił podniesiony w zażaleniu zarzut, według którego zaskarżone postanowienie oparte zostało na nietrafnym ustaleniu, iż skarga nie zawiera wskazania, które konstytucyjnego prawo, i w jaki sposób, zostało naruszone.

W tym stanie rzeczy, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że wniesione zażalenie zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 61 ust. 8 u.o.t.p.TK postanowił nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.